

LÁ THƯ MỤC VỤ

Đầu năm 1989, tôi được địa phận gọi qua Adelaide học. Lúc đó trong chủng viện đã có một số thầy Việt Nam. Nhờ thế những ngày đầu tiên ở chủng viện tôi được chở đi thăm những nơi danh lam thắng cảnh. Một trong những nơi này là “Bức Tường Thi Thầm”. Đây là tên mà người Việt ở Adelaide đặt cho đập nước lớn ở đó. Con đập này cũng giống như con đập Mundaring của Perth nhưng lớn hơn. Sở dĩ người Việt gọi nó là Bức Tường Thi Thầm vì người ở bên này con đập ghé miệng vào thành đập nói thì thầm thì người ở bên kia con đập cách đó khoảng 500 mét vẫn nghe rõ mồn một vì thân đập hình vòng cung nên cộng hưởng âm thanh. Tôi chắc nếu ai đã qua Adelaide thể nào cũng đã được bà con thân nhân đưa tới bức tường này để nói thì thầm qua lại với nhau.

Trong nhà thờ chính tòa Thánh Phaolô ở Luân Đôn, Anh Quốc, có một mái vòm (dome) cũng cộng hưởng âm thanh trong toàn thể mái vòm như vậy. Khi không có nhiều người nói chuyện ở trong đó, thì khi ai nói dù thì thầm thật nhỏ, chúng ta vẫn có thể nghe rõ mồn một dù đứng cách xa chỗ người nói hơn 6 mét. Và chính ở nơi đó đã xảy ra một câu chuyện cảm động như sau:

Cách đây nhiều năm trong mái vòm nhà thờ này, có một thanh niên làm nghề đóng giày thì thầm với vị hôn thê là anh không có đủ tiền để mua vật liệu nên sẽ phải đóng cửa tiệm, vì thế chắc phải hủy bỏ đám cưới đã dự định. Người thiếu nữ trẻ khóc sùi sụt khi nghe hôn phu của mình nói vì không có tiền nên hủy đám cưới. Sau đó cả hai cùng thì thầm cầu nguyện để xin Chúa giúp. Tình cờ lúc ấy ở góc tường bên kia có một người nghe được tiếng khóc và lời cầu nguyện thì thầm của họ, nên quyết định làm một cái gì đó để giúp họ. Khi hai người trẻ rời nhà thờ, ông đi theo người thợ đóng giày để biết chỗ ở của anh ta, rồi cho người cung cấp cho anh vật liệu anh cần là một số da thuộc mà không lấy tiền.

Chúng ta thử tưởng tượng anh thợ đóng giày mừng biết chừng nào khi nhận được món quà từ trời rớt xuống đó. Và với món quà tặng của người vô danh tốt bụng, anh đã ra sức làm việc nên tiệm của anh dần trở nên phát đạt nhờ đó anh đã có tiền để làm đám cưới và có một gia đình hạnh phúc. Một thời gian thật lâu sau đó anh thợ đóng giày mới khám phá ra người tốt bụng vô danh đã giúp mình xưa kia chính là ông cựu Thủ Tướng Gladstone.

Bài Phúc Âm tuần này nói về việc cầu nguyện. Chúa Giêsu chẳng những dạy chúng ta một lời cầu nguyện tuyệt vời là Kinh Lạy Cha, mà còn nhấn nhủ chúng ta rằng “*Các con hãy xin thì sẽ được, hãy tìm thì sẽ gặp, hãy gõ thì sẽ mở cho*”. Có nghĩa là nếu chúng ta kiên trì khẩn nguyện chắc chắn lời cầu xin của chúng ta sẽ được Chúa nhậm lời. Bởi vì Chúa là Cha, là “Ba” của chúng ta, nên chắc chắn Ngài sẽ ban cho chúng ta những gì chúng ta thực sự cần hay những gì mang lại lợi ích cho chúng ta. Nếu Chúa là “Ba” thì chúng ta không nên dùng cách nói vòng vo của người lớn mà nên học cách cầu xin của trẻ em. Các em cần gì hay thích gì các em nói ngay ra điều mình muốn. Ngoài ra các em cũng vui vĩnh cho bằng được với ba má điều các em muốn vì nếu hôm nay bị từ chối thì hôm sau các em cũng sẽ xin tiếp cho đến khi được cái mà các em muốn. Chúa Giêsu dạy chúng ta cũng nên có thái độ và tâm tình giống con trẻ như vậy khi cầu xin với Cha trên trời của chúng ta.

Nhưng có đôi khi chúng ta có cảm tưởng rằng xin Chúa mãi mà chẳng thấy Chúa trả lời trả vốn gì hết. Thực ra, nếu chúng ta không nhận được điều chúng ta xin, không phải vì Chúa không nhậm lời, hay không thương chúng ta, nhưng vì Chúa biết điều gì tốt nhất cho chúng ta. Không có lời cầu xin nào mà không được trả lời. Câu trả lời của Chúa có đôi khi không là câu trả lời chúng ta mong muốn hay kỳ vọng; nhưng ngay cả khi lời cầu của chúng ta bị từ chối thì đó cũng là một câu trả lời từ tình thương và sự khôn ngoan của Chúa, “Ba” của chúng ta. Có thể nếu Chúa cho chúng ta điều chúng ta muốn, điều đó sẽ gây hại cho chúng ta sau này. Và lại, chúng ta ai cũng muốn rất nhiều thứ, mà chưa chắc những thứ đó là những thứ chúng ta cần, hay những thứ mang lại lợi ích thiết thực cho cuộc sống của chúng ta.

Hơn nữa, khi Chúa Giêsu dạy chúng ta gọi Thiên Chúa là Cha, có nghĩa là chúng ta là một gia đình, là anh chị em cùng một nhà. Do đó, đôi khi Chúa gửi quà tặng của Ngài qua anh chị em của chúng ta, hay dùng một ai đó trong anh chị em của chúng ta để giúp chúng ta, giống như qua vị cựu Thủ Tướng tốt bụng, Chúa đã giúp anh thợ đóng giày có vốn để phát triển công việc nhờ đó có tiền để lập gia đình. Hay ngược lại đôi khi Chúa lại muốn chúng ta trở thành câu trả lời của Chúa cho những lời cầu xin của anh chị em của chúng ta, vì như Chúa nói mỗi khi chúng ta làm một điều gì đó, dù nhỏ mọn như cho một chén nước lã, cho một trong những anh chị em của chúng ta là chúng ta làm điều ấy cho Chúa.

Sau hết, nếu muốn cầu nguyện với Chúa trong tâm tình cha con như Chúa Giêsu dạy, thì trước hết chúng ta cần phải phát triển mối quan hệ thân thiết cha con với Chúa. Chỉ như thế chúng ta mới dám phó thác hoàn toàn đời mình trong vòng tay yêu thương của cha, vì tin tưởng rằng cha mình sẽ không bao giờ để mình thất vọng hay bơ vơ giữa chợ đời.